

[Clausen (Olufskjør).]

fremer vil prøve på at undersøge, om det ikke vil være rigtigt at forhøje fradraget for pensionister fra 600 kr. til 800 kr. Under de givne forhold har vi imidlertid ment at måtte rette os efter den højtærede finansministers ønske.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget og vil gerne samtidig sige, at vi ikke kan stemme for de af kommunisterne stillede ændringsforslag.

Axel Sørensen: Når ligningslovens regler kommer til behandling her i det høje ting, går det som regel sådan, at en del af disse bestemmelser ændres og nye tilføjes; vi må på grund af de ekstraordinære forhold kræve, at bestemmelserne vedrørende skateligningen på mange punkter bliver taget op til drøftelse.

På mit partis vegne rejste jeg under ligningslovens første behandling krav om, at man søgte at mildne de skattemæssige følger for de unge, der i disse år går ind i forskellige erhverv og etablerer sig for første gang. En stor part af disse unge vil som følge af de stigende priser få en så tyngende gæld, at de ikke både kan betale de store afdrag og den deraf følgende store skat. Det gælder i ganske særlig grad dem, der første gang etablerer egen virksomhed på land og i by. Efter at drøftelser i udvalget om vort forslag resulterede i en tilslutning både fra den højtærede finansminister og fra udvalget, vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke den højtærede minister for, at han har givet tilslutning, til trods for at han måske helst havde set bestemmelserne udskudt til den nye skattereform, som han jo efter forlydende vil fremsætte forslag om, når rigsdagen igen kommer i gang efter nytår.

I ændringsforslaget under nr. 6 vil man finde de omtalte lovbestemmelser som ny paragraf, og i betænkningen er anvist den fremgangsmåde, der skal anvendes ved lovens praktisering. Jeg er klar over, at her er givet lovbestemmelser om noget nyt og uprøvet, og det er vel ikke utænkeligt, at det kan opfattes af enkelte med en vis skepsis. Vi fra vor side mener, at med de nye regler om en skattefri konsolidering for afdragene af en ganske særlig tyngende gæld er der skabt grundlag, der langt er at

foretrække for en moratorie- og akkordlovgivning ved et kommende prisfald.

Bestemmelsen om, at et andragende fra en skatteyder behandles først af ligningsmyndigheden og derefter af skatterådet, som træffer den endelige afgørelse, er en forenklet og demokratisk form, som jeg fuldtud kan tiltræde, og som de stedlige myndigheder vil erkende giver mulighed for at træffe den rigtige afgørelse. Hvis man var i stand til at danne sig et skøn over, hvor mange skatteydere der i by og på land ville have betingelse for at komme i betragtning for skatteåret 1953—54 — men det har man ikke, man kan kun bygge på et løseligt skøn —, ville man antagelig komme til det resultat, at dette tal ville komme til at omfatte 10 000—12 000 andragender, heraf ca. halvdelen ude i landkommunerne og den øvrige part i købstæderne og hovedstadsområdet. Men forhåbentlig bliver der mulighed for, når dette skatteår er til ende, at opgive de rigtige tal. Det må have aktuel betydning, eftersom den skattefrie afdragsbestemmelse kun bliver givet for skatteåret 1953—54. Vi håber, at princippet i loven vil vise sig at bære, og at det vil blive administreret så rigtigt, at man måske kan forlænge bestemmelsen, indtil prisfald gør den overflødig. Vort forslag har vakt opmærksomhed ud over landet, og det er mit håb, efter at det har opnået tilslutning i udvalget, at det må vise sig i praksis at kunne stå for kritikens domstol.

Det må beklages, at det ikke lykkedes at opnå tilslutning til de tanker, som blev fremsat om at forhøje det forsikringsmæssige fradrag fra 600 til 800 kr. for de mennesker, der — f. eks. ved månedlige indbetalinger — i form af en selvpensionering selv afholder alle udgifter ved deres aldersforsørgelse og som følge deraf ikke stiller krav til samfundet om aldersrente og heller ikke ønsker en suppleren til den selvbetalte pension. Når pensionen til sin tid udbetales med et vist årligt beløb, er dette indkomstskattepligtigt, og da de årlige indbetalinger i betalingsperioden har ligget ud over den fradragsberettigede grænse for forsikringspræmier, kommer en sådan selvpensionist ud for at blive dobbelt beskattet af sin pension. Hvis man vil fremføre argumenter herimod ved at drage en parallel mellem selvpensionisten og den